

Sygn. akt VIII C 2086/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa (...) S.A. w R.

przeciwko H. N.

o zapłatę

zasądza od pozwanej H. N. na rzecz powoda (...) S.A. w R.:

- a) kwotę 167,07 zł. (sto sześćdziesiąt siedem złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- b) ustawowe odsetki od kwoty 317,07 zł. (trzysta siedemnaście złotych siedem groszy) od dnia 7 marca 2015 r. do dnia 26 marca 2015 r.,
- c) ustawowe odsetki od kwoty 267,07 zł. (dwieście sześćdziesiąt siedem złotych siedem groszy) od dnia 27 marca 2015 r. do dnia 6 maja 2015 r.

oraz kwotę 107 zł. (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2086/15

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna w R., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej H. N. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 317,07 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że żądanie pozwu wynika z zawartej z pozwaną umowy sprzedaży energii elektrycznej. Na mocy zawartej umowy powód zobowiązał się do świadczenia usług, o których mowa wyżej, pozwana obowiązana była zaś do uiszczania kwot wynikających z wystawionych dokumentów księgowych. Powód wykonał świadczenie stosownie do treści umowy, na potwierdzenie czego wystawił faktury VAT. Pozwana nie dokonała zapłaty należnych powodowi kwot w wyznaczonych terminach. Na łączną wysokość zadłużenia składają się: 310,04 zł z tytułu kapitału oraz 7,03 zł z tytułu odsetek naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności kwot z poszczególnych dokumentów księgowych do dnia wytoczenia powództwa.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)

W dniu 13 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4)

Powyższy nakaz zapłaty zaskarżyła sprzeciwem pozwana, powołując się w jego treści na złą sytuację majątkową.

(sprzeciw k. 4v.)

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie przez pozwaną sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 8v.)

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Jednocześnie, w załączonej do pozwu odpowiedzi na sprzeciw powód ograniczył powództwo o kwotę 150 zł w związku z dokonanymi przez pozwaną w dniach 26 marca 2015 roku i 6 maja 2015 roku dwiema wpłatami w kwotach odpowiednio 50 zł i 100 zł. Mając na uwadze powyższe powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 167,07 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015 roku do dnia zapłaty, odsetek od kwoty 317,07 zł od dnia 7 marca 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku oraz odsetek od kwoty 267,07 zł od dnia 27 marca 2015 roku do dnia 6 maja 2015 roku. Odnosząc się do twierdzeń sprzeciwu powód wskazał, iż zła sytuacja materialna pozwanej nie ma wpływu na zasadność dochodzonego roszczenia.

(odpowiedź na sprzeciw k. 11-13, pozew k. 14-16)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 roku Sąd umorzył postępowanie w części, tj. w zakresie zasądzenia kwoty 150 zł.

(postanowienie k. 39)

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2015 roku pełnomocnik powoda oraz pozwana nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 43)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2009 roku pozwana H. N., jako właścicielka lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...), zawarła z powodem umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji dla odbiorców grupy taryfowej G. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. W myśl zawartej umowy powód zobowiązał się do świadczenia usług w ramach prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa, pozwana zaś obowiązana była do zapłaty należności wynikających z dokumentów księgowych wystawionych za dostarczaną energię elektryczną.

(umowa k. 17-18, wniosek o zawarcie umowy k. 19-20, okoliczności bezsporne)

W dniu 22 października 2014 roku powód wystawił na pozwaną fakturę VAT nr (...), w treści której z tytułu rozliczenia zużycia energii elektrycznej w lokalu pozwanej za okres od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 20 października 2014 roku, wskazał na istnienie nadpłaty w kwocie 19,21 zł. Nadpłatę tę powód uwzględnił przy prognozowanej należności za okres od dnia 20 października 2014 roku do dnia 24 listopada 2014 roku (blankiet (...)), w ten sposób, iż należność tę w kwocie 245,53 zł obniżył do kwoty 226,32 zł, oznaczając jednocześnie termin płatności na dzień 24 listopada 2014

roku. Całość prognozowanej faktury (blankiety (...) - (...)), obejmującej okres do dnia 24 marca 2015 roku, opiewała na kwotę 1.205,32 zł.

Następnie, w dniu 18 grudnia 2014 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...), w której dokonał korekty należności za okres od dnia 20 października 2014 roku do dnia 16 grudnia 2014 roku, w ten sposób, iż przewidywaną należność za w/ w okresie w kwocie 329,25 zł pomniejszył o wartość prognozy z poprzedniej faktury – 1.205,32 zł, a następnie powiększył o nową prognozę dla blankietów 68S-71S w kwocie 979 zł. W konsekwencji należność do zapłaty wyniosła 83,72 zł, z terminem płatności do dnia 5 stycznia 2015 roku, przy czym powód przypomniał w treści faktury o konieczności uiszczenia zapłaty z tytułu blankietu (...), tj. kwoty 226,32 zł.

(faktura k. 21, 22, okoliczności bezsporne)

Pozwana nie zapłaciła powyższych należności, na skutek czego powód pismem z dnia 9 stycznia 2015 roku wezwał H. N. do zapłaty kwoty 310,04 zł z tytułu wystawionych faktur (...).

(wezwanie do zapłaty k. 23, zwrotne potwierdzenie odbioru k. 25, okoliczności bezsporne)

Odsetki ustawowe od niezapłaconej przez pozwaną kwoty 226,32 zł z tytułu blankietu nr (...), naliczone za okres od następnego dnia po terminie jego płatności, tj. od dnia 25 listopada 2014 roku do dnia 6 marca 2015 roku wynoszą 5,93 zł. Odsetki ustawowe od niezapłaconej przez pozwaną kwoty 83,72 zł z tytułu faktury nr (...), naliczone za okres od następnego dnia po terminie jej płatności, tj. od dnia 6 stycznia 2015 roku do dnia 6 marca 2015 roku wynoszą natomiast 1,10 zł.

(kalkulator odsetkowy L.)

W dniu 26 marca 2015 roku pozwana wpłaciła na poczet powyższej zaległości kwotę 50 zł, zaś w dniu 6 maja 2015 roku – kwotę 100 zł.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w kształcie po modyfikacji pismem procesowym z dnia 28 maja 2015 roku, było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że łączyła go z pozwaną umowa kompleksowa o świadczenie usługi dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której H. N. zobowiązała się do uiszczania opłat za dostarczoną jej energię elektryczną. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując płatności z tytułu wystawionej przez powoda faktury VAT nr (...) – w zakresie blankietu (...) oraz wystawionej przez powoda faktury VAT nr (...), na skutek czego po jej stronie powstało zadłużenie w łącznej kwocie 310,04 zł. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że pozwana nie kwestionowała kwot, na które opiewały wystawione przez powoda faktury, jak również wysokości swojego zadłużenia z powyższego tytułu, w konsekwencji Sąd uznał, że powód przedkładając opisane dokumenty księgowe udowodnił zadłużenie pozwanej w wysokości wskazanej w ich treści.

Mając na uwadze powyższe oraz okoliczność, iż H. N. uiszczała po wytoczeniu powództwa na poczet dochodzonej przez powoda należności kwotę 150 zł, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda:

- kwotę 167,07 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2015 roku do dnia zapłaty,

- ustawowe odsetki od kwoty 317,07 zł od dnia 7 marca 2015 roku do dnia 26 marca 2015 roku, tj. do dnia zapłaty przez pozwaną kwoty 50 zł,
- ustawowe odsetki od kwoty 267,07 zł od dnia 27 marca 2015 roku do dnia 6 maja 2015 roku, tj. do dnia zapłaty przez pozwaną kwoty 100 zł.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 60 zł (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. 2013, poz. 490) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.